

Азъ ходихъ два пѣти съ докладъ при Столѣтова крѣпката батарея. Отъ тамъ първия пѣтъ ходихме съ Ринкевича на средната батарея; Ринкевичъ е храбъръ младъ вѣкъ съ голѣмо самолюбие. Вжрвие нѣкакъ близко едни други и между самитѣ насъ рѣзко свистна куршунъ; Ринкевичъ неволно си наведе главата, и обърща се че ми казва, ето че вий сте повече привикнале, та се и некланете. Работата дѣйствително не е въ привыката, а въ състоянието на нервната система. Помнѣхъ, въ боя на 16-и септември 1876 год. подъ Кривата, като се бѣхъ навалилъ на хълбока на сѣдлото отъ една граната, която прехвъркна твърдо високо надъ главата ми, а подъ Джюнистъ стояхъ като вцепененъ, когато около ми хвъркаха гранати и трѣшката хора. Средната батарея дѣйствува по колоннитѣ, които настѣпватъ на стоманената батарея. Да ти е драго да гледашъ младия офицерия Поликарпова, като бѣга отъ оръдие на оръдие (двѣ оръдия обърнати въ амбразури^{*)}, които гледатъ къмъ Лисата височина) самичекъ да ги подвежда и да проважда граната подиръ граната, безъ да обърща ни малко внимание на това, че куршунетѣ, тѣй си и подскачатъ по лафетитѣ.^{**})

Втория пѣтъ азъ се приближихъ до крѣпката батарея на конь, нѣ тукъ слѣзохъ и го поведохъ до батареята. Тукъ, както и на всѣкадѣ бѣше опасно, тѣй щото началството и ординарцитѣ се прислонили до самия насипъ. Б. слѣдеше за гранатитѣ, които стрѣлятъ отъ Бердекъ. Отъ гърмежа на оръдията коня ми захвана да се плаши и прѣдставява, вѣроятно, голѣма цѣль (нишанъ), тѣй като два три куршуна легнаха твърдѣ близко. Поведохъ го и го дведохъ на единъ солдатинъ отъ Брянския полкъ. Като се върщамъ, взехъ да разглеждамъ прѣзъ насипа неприятелскитѣ позиции на Бердека, а слѣдъ това сѣднахъ до Ринкевича. Нѣ не се мина и три минути, като се чу около мене звукъ, сякашъ че нѣ кой удари съ пѣрстъ по дѣска и Ринкевичъ веднага побѣгна като платно и се улови за колѣното.

^{*)} Въ насипа на укрѣплението се оставя дупки, прѣзъ които стрѣлятъ оръдията (прев.)

^{**}) Станъ за оръдие (прев.)